

петъ, освѣтъ въ Гесемскѣ-тѣ земѣ. Камилы, магарета, волове, овцы, всичко мрѣло. Фараонъ стоялъ непрѣклоненъ.

Моисей взелъ въ рѣкъ пепелъ и, прѣдъ очи-тѣ на фараона, го хвърлилъ на въздухъ. Струны покрыли всички-тѣ Египтяне и всичкий добитъкъ, колкото было останѣло у нѣхъ; нѣ фараонъ и на това не обърнѣлъ вниманіе.

Моисей си вдигнѣлъ жезла-тѣ къмъ небо-то—подигнала ся страшна буря, каквато никога не была ставала въ Египетъ; грѣмѣлъ страшенъ громъ; мѣлнія ся беспрѣстанно свѣткали на небо-то, кое-то было покрыто съ черны облацы; падалъ толкъ съ силенъ градъ, чтото побилъ всички-тѣ растенія, испотрошилъ дръвеса-та, и множество отъ народа, что ся намиралъ въ поле-то, погынало. Фараонъ извикалъ: „Съгрѣшихъ! Праведенъ е Богъ, който наказва, и мене, и народа ми! Молейте ся да прѣстане тая ужасна буря: азъ щѣ отпустѣхъ Израилтяне-тѣ.“ Нѣ токо-что ся изяснило небо-то, фараоново-то сѣрдце ся пакъ ожесточило.

Моисей прострѣлъ още веднажъ жезла-тѣ си надъ Египетъ; облакъ скакалецъ ся показалъ въ въздуха и покрѣлъ всички-тѣ земѣ, тѣй чтото ничто не ся видѣло. На поле-то, по дръвеса-та, не остало ни единъ зеленъ листъ; ливады, нивы и растенія, всичко, что было уцѣлѣло отъ града, скакалецъ-тѣ го совершенно истребили. Фараонъ ся молилъ на Моисея да го помилва и общалъ да испѣлни всичко, что му поиска, нѣ пакъ не си удържалъ думѣ-тѣ.

Настанала такава страшна темнота во всичкий Египетъ, чтото цѣлы три дни ничто не могло да ся види. Само въ Гесемскѣ-тѣ земѣ грѣяло денемъ сѣнце, а нощемъ свѣтилъ мѣсяцъ и блѣщели звѣзды. Фараонъ, страшно разсѣрденъ, казалъ Моисею: „Махни ся отъ очи-тѣ ми! Ако тя нѣкадѣ срѣщнѣ, щѣ заповѣдамъ да тя убѣжѣтъ.